

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (neljäs jaosto)
17 päivänä toukokuuta 1995 *

Asiassa T-10/94,

Achim Kratz, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, jonka kotipaikka on Tervuren (Belgia), edustajanaan asianajaja **Nicolas Lhoëst**, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa **Fiduciaire Myson SARL**, 1 rue Glesener,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellinen neuvonantaja **Joseph Griesmar** ja asiamiehenään suullisen käsittelyn aikana johtava oikeudellinen neuvonantaja **Gianluigi Valsesia**, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen osaston virkamies **Georgios Kremlis**, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

jossa vaaditaan kumottavaksi 3 päivänä toukokuuta 1993 tehty komission päätös hylätä kantajan hakemus **Terveys — aidsin vastainen kampanja** -nimisen yksikön päällikön virkaan,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: puheenjohtaja K. Lenaerts, tuomarit R. Schintgen ja P. Lindh,

kirjaaja: hallintovirkamies B. Pastor,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 15.3.1995 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Kanteen perustana olevat tosiseikat

- 1 Terveys — syövän vastainen kampanja -nimisen yksikön päällikön avointa virkaa koskeva ilmoitus (jäljempänä avointa virkaa koskeva ilmoitus) julkaistiin 21.1.1993. Ilmoitusta korjattiin 28.1.1993 korvaamalla sana ”syöpä” sanalla ”aids”. Avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa oli täsmennyksenä ainoastaan maininta: ”KOM/003/93 A3/A4/A5 VIII.8 BRY Terveys — (aidsin) vastainen kampanja -nimisen yksikön päällikkö, jonka vastuualueena on yksikön johtaminen ja tehtävien yhteensovittaminen.” Tätä edeltää vakiotyypinen teksti:

”18.4.1988 julkaistun IA nro 556:n ja 5.12.1988 julkaistun IA nro 578:n mukainen nimittämismenettely

Vähimmäisvaatimukset viran hakemiseksi sisäisenä henkilöstösiirtona tai ylennyksenä olivat seuraavat:

- kuuluminen samaan KOM:in ura-alueeseen (siirto);
- kuuluminen KOM:in alempaan ura-alueeseen (ylennys, henkilöstösääntöjen 45 artiklan mukaisesti);
- tiedot ja kokemus/soveltuvuus hoidettavien tehtävien mukaiset;
- tehtävät, joihin edellytetään erityistä pätevyyttä: syvälliset tiedot ja kokemus toimialueelta tai siihen liittyvistä tehtävistä.”

- 2 Kantaja, joka on A3-palkkaluokkaan kuuluva virkamies, haki tätä virkaa, kuten eräs toinen A3-palkkaluokkaan kuuluva virkamies, kaksi A5-palkkaluokkaan kuuluvaa virkamiestä ja yksi A6-palkkaluokkaan kuuluva virkamies.

- 3 Nimitysasioiden neuvoo-antava komitea (jäljempänä CCN) antoi 18.3.1993 nelikohtaisen lausunnon. Lausunnon 1 kohdassa todetaan, että ”seuraavat viisi hakijaa ovat jättäneet hakemuksensa henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti...” Tämän jälkeen todetaan, että ”komitea on tutkinut kaikkien hakijoiden henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti jättämät hakemukset sekä heitä koskevat henkilöstökansiot”. Lausunnon 2 kohdassa on seuraava täsmennys: ”Komitea on kuullut kehitysyhteistyöstä vastaavan pääosaston apulaisjohtaja Pooleya 18.3.1993 pidetyssä kokouksessa. Tämä on ilmoittanut, että virka olisi täytettävä tasolla A5—4 ja täsmentänyt avointa virkaa koskevan ilmoituksen perusteella viranhaltijalta vaaditun pätevyyden.” Lausunnon 3 kohdassa todetaan näin: ”Komitea on ensin tutkinut, millä tasolla virka on täytettävä, kun otetaan huomioon yksikön erityinen merkitys sen tehtävien ja laajuuden vuoksi, ja

päätynyt siihen, että virka on täytettävä tasolla A5—4.” Lausunnon 4 kohdassa täsmennetään lopuksi: ”Tämän lausunnon perusteella komitea on tutkinut Dellicourin ja Sweetin hakemukset ja päätyttyä siihen, että Dellicourin hakemus voidaan ottaa huomioon.”

- 4 CCN:n sihteeri on ilmoittanut 24.3.1993 päivätyssä kirjeessä kantajalle seuraavaa:

”Yksikön päällikön KOM/003/93 avointa virkaa koskevan ilmoituksen perusteella on henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti jätetty viisi hakemusta.

Nimitysasioiden neuvoa-antava komitea on määritellyt 18.3.1993 pidetyssä kokouksessaan tason, jolla virka on täytettävä, sekä viranhaltijalta vaaditun pätevyyden; tämän jälkeen se on tutkinut kaikki hakemukset ja kuullut kehitysyhteistyöstä vastaavan pääosaston apulaisjohtaja Pooleya.

Tämän perusteella komitea on tehnyt seuraavat päätelmät:

— Terveys — aidsin vastainen kampanja -nimisen yksikön päällikön virka on täytettävä tasolla A5—4;

— teidän hakemustanne ei tämän vuoksi voida ottaa huomioon.”

- 5 Nimittävä viranomainen (jäljempänä AIPN) nimitti 27.4.1993 tekemällään päätöksellä henkilöstösiirtona Dellicourin Terveys — aidsin vastainen kampanja -nimisen yksikön päällikön virkaan.

- 6 Kantajalle ilmoitettiin 3.5.1993 päivätyllä tiedonannolla, että "AIPN ei voinut hyväksyä (hänen) hakemusta(an) avoimeen virkaan".
- 7 Kantaja jätti 18.5.1993 valituksen, jossa hän vaati ensisijaisesti "yhtäältä nimitysasioiden neuvoo-antavan komitean 24.3.1993 tekemän päätöksen kumoamista ja toisaalta nimittävän viranomaisen 3.5.1993 tekemän päätöksen kumoamista siltä osin kuin niissä hylättiin (hänen) hakemu(k)s(ensa)" ja "samoin kaikkien nimittävän viranomaisen tai nimitysasioiden neuvoo-antavan komitean 21.1.1993 julkaistun riidanalaisista virkaa KOM/003/93 koskevan ilmoituksen perusteella tehtyjen nimityspäätösten kumoamista", "jotta (hänen) hakemu(k)s(ensa) riidanalaiseen virkaan otettaisiin huomioon samojen edellytysten perusteella, kuin 21.1.1993 julkaistussa avointa virkaa KOM/003/93 koskevassa ilmoituksessa oli mainittu". Valituksensa tueksi kantaja korosti yhtäältä, että CCN:illä ei ollut oikeutta tehdä päätöstä hänen hakemuksensa hylkäämisestä, koska nimitysasioiden neuvoo-antavan komitean tehtävänä on nimensä mukaisesti antaa lausuntoja ja toisaalta, että CCN on muuttanut lainvastaisesti avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa alun perin olleita pätevyysvaatimuksia katsoessaan, että palkkaluokkaan A3 kuuluvien virkamiesten hakemuksia ei voitu ottaa huomioon, koska virka oli täytettävä palkkaluokassa A4 tai A5.
- 8 Kantaja ilmoitti AIPN:lle komissiossa 26.5.1993 vastaanotetuksi kirjatulla kirjeellä, että "on ymmärrettävä tosiasiallisesti ja oikeudellisesti, että (hänen) valitu(k)s(ensa) on kohdistettu AIPN:n 3.5.1993 tekemää päätöstä vastaan siltä osin kuin se perustuu nimitysasioiden neuvoo-antavan komitean 24.3.1993 tekemään lainvastaiseen päätökseen".
- 9 Kantaja täsmensi valituksensa kohdetta 5.8.1993 päivätyllä, komissiossa 9.8.1993 vastaanotetuksi kirjatulla kirjelmällä, jonka tarkoituksena oli "perustella ja täydentää 26.5.1993 jätettyä valitusta", vaatién AIPN:ää "kumoamaan (hänen) Terveys — aidsin vastainen kampanja -nimisen yksikön päällikön virkaa KOM/003/93 koskevan hakemuksen(sa) hylkäävän päätöksen sekä kaikki sen

jälkeen tehdyt ja/tai siihen liittyvät nimittävän viranomaisen päätökset, kumoamaan komission 19.7.1988 tekemän päätöksen, jolla hyväksyttiin uusi keskijohdon virkojen täyttämismenettely, ja ryhtymään uudelleen 21.1.1993 julkaistussa avoimia virkoja koskevassa ilmoituksessa nro 3 haettavaksi ilmoitetun viran KOM/003/93 täyttämismenettelyyn”. Vaatimuksensa tueksi kantaja esitti perusteita, jotka pääosin vastaavat esillä olevan kanteen tueksi esitettyjä perusteita.

- 10 Komissio hylkäsi 15.10.1993 kantajan 18.5.1993 tekemän valituksen. Kantajalle ilmoitettiin tästä päätöksestä 25.10.1993 päivätyssä kirjeessä, jonka hän kuittasi vastaanotetuksi 28.10.1993.
- 11 Kantajan asianajaja vaati 28.10.1993 päivätyssä kirjeessä komissiota vastaamaan perusteluihin, jotka oli esitetty kantajan 5.8.1993 päivätyssä kirjelmässä.
- 12 Komissio vastasi 13.12.1993 päivätyllä kirjeellä, että 5.8.1993 päivätty kirjelmä oli uusi valitus, koska siinä esitettiin uusia perusteita. Komissio ilmoitti, ettei se aikunut vastata näihin uusiin perusteisiin, koska ne oli esitetty myöhässä.
- 13 Tämän vuoksi kantaja saattoi esillä olevan asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi kanteella, jonka hän jätti 18.1.1994 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon. Esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto) päätti aloittaa suullisen käsittelyn ryhtymättä edeltäviin asian selvittämistoimiin. Asianosaisten lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 15.3.1995 pidetyssä suullisessa käsittelyssä, jonka aikana toimitettiin myös asian T-16/94 suullinen käsittely.

Asianosaisten vaatimukset

14 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— ottaa kanteen tutkittavaksi ja toteaa sen perustelluksi;

ja

— kumoaa komission päätöksen, jonka mukaan Terveys — aidsin vastainen kampanja -nimisen yksikön päällikön viran KOM/003/93 taso vahvistettiin palkkaluokaksi A5, sekä kaikki muut komission tämän päätöksen jälkeen tekemät päätökset ja erityisesti 3.5.1993 tehdyn päätöksen, jolla nimenomaisesti hylättiin kantajan hakemus kyseiseen virkaan, ja kumoaa tarvittaessa myös komission 15.10.1993 kantajan valitukseen antaman nimenomaisen hylkäävän päätöksen sekä komission 13.12. kantajan asianajajalle kantajan täydentävään kirjelmään vastaukseksi antaman nimenomaisen hylkäävän päätöksen;

— velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkittavaksi ottamatta ja joka tapauksessa hylkää sen perusteettomana;

— määrää oikeudenkäyntikuluista yhteisön oikeuden mukaisesti.

Tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten väitteet

- 15 Komissio väittää ensiksi, että kanne on jätettävä tutkimatta sen vuoksi, että kantaja ei ole oikeudenkäyntiä edeltävän menettelyn aikana esittänyt väitettä kyseisen viran täyttämistä palkkaluokassa A5 tai A4 koskevaa päätöstä vastaan. Komission mukaan kantajan olisi itse asiassa pitänyt tyytyä riitauttamaan hakemustaan koskeva hylkäämispäätös esittämättä väitettä viran täyttämisen tasoa koskevasta päätöksestä. Koska näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetyillä vaatimuksilla ei ole sama kohde kuin valituksella, ne on jätettävä tutkittavaksi ottamatta (asia 133/89, *Del Amo Martinez v. parlamentti*, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 14.3.1989, Kok. 1989, s. 689).
- 16 Komissio katsoo tämän jälkeen, että koska kantajan vaatimus, jolla hän riitauttaa päätöksen, jolla kyseinen virka on päätetty täyttää tietyssä palkkaluokassa, on jätettävä tutkittavaksi ottamatta, hänellä ei ole asiavaltuutta vaatia hänen hakemuksensa hylkäävän päätöksen tai sen jälkeen tehtyjen päätösten kumoamista, koska hänellä oli korkeamman palkkaluokan virka kuin mitä täytettävä virka oli.
- 17 Kantaja vastaa, että hänen 18.5.1993 tekemästään valituksesta, 25.5.1993 päiväystä kirjelmästä ja 5.8.1993 päiväystä kirjelmästä käy ilmi, että hän oli kiistatta tarkoittanut CCN:n päätöstä täyttää riidanalainen virka palkkaluokassa A5 sekä AIPN:n 3.5.1993 tekemää päätöstä, jolla vahvistettiin tämä CCN:n kannanotto.
- 18 AIPN ei voinut tämän vuoksi tulkita väärin hänen tarkoitustaan kiistää komission päätös täyttää riidanalainen virka palkkaluokassa A5, mikä on läheisesti yhteydessä hänen hakemukseensa ja näin ollen liittyy sen nimenomaiseen hylkäämispäätök-

seen, ja näin ollen hänen kanteensa on kokonaisuudessaan otettava tutkittavaksi, koska komission väitteisiin vaatimusten toisen ja kolmannen pääkohdan tutkittavaksi jättämisestä sisältyy se edellytys, että vaatimusten ensimmäinen pääkohta jätettäisiin tutkimatta.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että komissio ei vaadi enää oikeudenkäynnissä kantajan 5.8.1993 lähettämän kirjelmän tutkimatta jättämistä täydentävänä valituksena. Se ei muutoinkaan voisi tehdä sitä, koska se ei ole esittänyt todisteita siitä, minä päivänä kantaja sai tiedoksi 3.5.1993 päivätyn tiedonannon, jossa hänelle annettiin kiistanalainen päätös tiedoksi, eikä siitä, minä päivänä kantaja sai tiedon tästä päätöksestä.
- 20 Kantajan peräkkäin esittämät kolme valitusta on tämän vuoksi otettava tutkittaviksi ja niitä on pidettävä yhtenä valituksena. Tämä valitus on kohdistettu 3.5.1993 tehty päätöstä vastaan, jonka mukaan AIPN ei voinut ottaa kantajan hakemusta huomioon virkaa täytettäessä.
- 21 On kuitenkin korostettava, että tämä päätös on yksi ainoa päätös, jonka yksinomaisena perusteena — mikä käy ilmi myös toisesta asiakirjasta eli CCN:n sihteerin 24.3.1993 päivätystä kirjeestä — on se seikka, että kantaja oli palkkaluokassa A3, kun taas virka oli päätetty täyttää palkkaluokassa A4 tai A5.
- 22 Kantajan 18.5.1993 päivätystä valituksesta käy ilmi, että tämä oli selvästi kiistänyt päätöksen täyttää kyseinen virka palkkaluokassa A4 tai A5; tämä päätös oli hänen

hakemuksensa hylkäävän päätöksen ainoa peruste (ks. hänen valituksensa osa III, 2 kohta).

23 Näin ollen komissio ei voi väittää, että kantajan olisi pitänyt kohdistaa valituksensa samalla kertaa sitä päätöstä vastaan, jolla vahvistettiin esillä olevan asian kohteena oleva virka palkkaluokkaan A4 tai A5, ja sitä päätöstä vastaan, jolla hylättiin hänen hakemuksensa.

24 Tämän vuoksi komissio ei voinut tulkita väärin kantajan valituksen ulottuvuutta ja sitä tosiseikkaa, että valitus kohdistui päätökseen täyttää esillä olevan asian kohteena oleva virka palkkaluokassa A4 tai A5 ja että oikeudenkäyntiä edeltävä menettely on tässä kohdin kyennyt saavuttamaan tarkoituksensa. Tämän järkeilyn oikeellisuuden vahvistaa se seikka, että kantajan valitukseen 25.10.1993 antamassaan vastauksessa komissio on kiistänyt kantajan oikeuden ottaa valituksensa kohteeksi täytettävän viran tasoa koskeva päätös väittäen, että se ei koskenut häntä eikä vaikuttanut suoranaisesti hänen oikeudelliseen asemaansa.

25 Edellä esitetyn perusteella kantajan vaatimusten ensimmäinen pääkohta on otettava tutkittavaksi. Koska vaatimusten toisen ja kolmannen pääkohdan tutkimatta jättämistä koskeva vaatimus perustuu yksinomaan vaatimusten ensimmäisen pääkohdan tutkimatta jättämiseen, kanne on näin ollen otettava kokonaisuudessaan tutkittavaksi.

26 Komissio ei myöskään voi vedota ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa André vastaan komissio 1.6.1994 antamaan tuomioon (asia T-4/93, Kok. H. 1994, s. II-471, 25 kohta) väittääkseen, että valitus ja kanne eivät voisi koskea kantajan hakemuksen hylkäämistä koskevaan päätökseen liittyvien ja sen jälkeen tehtyjen päätösten peruuttamista ja kumoamista. Viittausta siihen liittyviin tai sen jälkeen tehtyihin päätöksiin on itse asiassa arvioitava suhteessa niihin olosuhteisiin, joissa viittaus on tehty. Esillä olevassa asiassa, toisin kuin asiassa André vastaan

komissio, ilmenee kuitenkin olosuhteista, joissa tämä viittaus on tehty, että se oli riittävän täsmällinen ja että se kohdistui päätökseen, jolla täytettävän viran taso määriteltiin, ja päätökseen, jolla Dellicour nimitettiin tähän virkaan.

Pääasia

Tiivistelmä asianosaisten perusteista ja väitteistä

- 27 Kantaja esittää kanteensa tueksi kuusi perustetta. Ensimmäinen liittyy avointa virkaa koskevan ilmoituksen lainvastaisuuteen siltä osin kuin se ei vastannut yhteisöjen tuomioistuimen ja yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytännössä asetettuja täsmällisyyden vaatimuksia. Toinen peruste koskee sitä, että tätä avointa virkaa koskevaa ilmoitusta ei noudatettu, koska AIPN päättäessään täyttää viran palkkaluokassa A5 tai A4 kieltäytyi tutkimasta niitä hakemuksia, kuten kantajan hakemusta, jotka vastasivat avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa mainittuja vaatimuksia. Kolmas peruste koskee perusteluvollisuuden rikkomista siltä osin kuin sekä riidanalaisessa päätöksessä että kantajan valituksen hylkäämistä koskevassa päätöksessä ei esitetty perusteluita kantajan hakemuksen hylkäämiselle. Neljäs peruste liittyy Euroopan yhteisöjen henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 27 ja 45 artiklan rikkomiseen siltä osin kuin AIPN ei ollut vertaillut kantajan ja muiden hakijoiden ansioita keskenään. Viides peruste liittyy henkilöstösääntöjen 7 artiklan ja liitteen I rikkomiseen siltä osin kuin AIPN oli nimittänyt kyseiseen virkaan palkkaluokkaan A5 kuuluvan virkamiehen, vaikka oli kysymys yksikön päällikön virasta, johon olisi pitänyt nimittää palkkaluokkaan A3 kuuluva virkamies. Kuudes peruste koskee komission 19.7.1988 tekemän päätöksen, jolla muutettiin keskijohdon virkojen täyttämismenettelyä ja jonka perusteella kiistanalainen nimitys tehtiin, lainvastaisuutta, koska tällä päätöksellä voidaan vahvistaa täytettävän viran taso avointa virkaa koskevan ilmoituksen julkaisemisen jälkeen, kun CCN ja AIPN ovat saaneet tietoonsa tähän virkaan jätetyt hakemukset, sen sijaan, että se vahvistettaisiin ilmoituksessa.
- 28 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että viisi viimeistä kanneperustetta on käsiteltävä yhdessä.

Toinen kanneperuste: avointa virkaa koskevan ilmoituksen noudattamatta jättäminen

- 29 Kantaja väittää, että komissio ei noudattanut avointa virkaa koskevaa ilmoitusta, jossa se itse oli määritellyt edellytykset hakijoiden ansioiden vertailulle, siltä osin kuin se oli rajoittanut pääsyn riidanalaiseen virkaan antamalla tämän mahdollisuuden ainoastaan palkkaluokkaan A5 tai A4 kuuluville virkamiehille, vaikka avointa virkaa koskevan ilmoituksen mukaan tämä virka oli myös palkkaluokkaan A3 kuuluvien virkamiesten haettavissa. Näin menetellessään AIPN oli evännyt kantajalta mahdollisuuden saada hakemuksensa tutkituksi ja ansionsa verratuiksi muiden hakijoiden ansioihin.
- 30 Kantaja katsoo näin ollen, että komissio on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa Booss ja Fischer vastaan komissio 3.3.1993 antamassa tuomiossa (asia T-58/91, Kok. 1993, s. II-147) tarkoitetulla tavalla rikkonut lainvastaisesti velvoitteitaan, joihin se oli sitoutunut julkaisemalla avointa virkaa koskevan ilmoituksen.
- 31 Komissio vastaa, että se ei ole vaatinut kantajalta erityistä pätevyyttä, jota ei olisi mainittu avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa, ja että näin ollen kantajan viittaus asiassa Booss ja Fischer vastaan komissio annettuun tuomioon on asiaankuulumaton. Se seikka, että virka päätettiin täyttää palkkaluokkaa A3 alhaisemmalla tasolla, ei merkinnyt avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa asetettujen objektiivisten edellytysten muuttamista. Päätäessään, että virka täytettäisiin palkkaluokassa A5, komissio noudatti avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa asetettuja edellytyksiä, koska siinä viitattiin komission 19.7.1988 tekemän päätöksen mukaiseen virantäyttämismenettelyyn, jonka mukaan ”yksiköiden päälliköiden virat julistetaan avoimiksi tasoilla A3, A4 ja A5 ... (ja) ne täytetään tasoilla A3, A4 ja A5”. Sitä paitsi, koska ilmoitettiin, että virka täytettäisiin joko tasolla A3, A4 tai A5, avointa virkaa koskevan ilmoituksen ”objektiivisiin edellytyksiin” ei selvästikään olisi voinut kuulua sellainen edellytys, jonka mukaan ainoastaan palkkaluokkaan A3 kuuluvat virkamiehet voitaisiin nimittää tähän virkaan.

Kolmas kanneperuste: perusteluvollisuuden rikkominen

- 32 Kantaja väittää, että AIPN:n 3.5.1993 tekemä päätös on täysin vailla perustetta ja että komissio ei ole peitellyt tätä perustelujen puuttumista kantajan tekemään valitukseen antamassaan vastauksessa. Komissio on itse asiassa esittänyt vain yleisiä näkökohtia, jotka selvittivät avoinna olevien virkojen täyttämismenettelyä, ilmoittamatta perusteita, joiden mukaan hakijoiden pätevyyttä ja kokemusta oli arvioitu heidän ansioitaan vertailtaessa.
- 33 Kantajan mukaan komission asenne ei ole antanut hänelle mahdollisuutta päästä selvyyteen niistä perusteista, joiden mukaan komissio on arvioinut hakijoiden pätevyyttä ja kokemusta verratessaan heidän ansioitaan, eikä hän näin ollen ole voinut arvioida, onko riidanalainen päätös ollut perusteltu. Hän korostaa tältä osin, että komissio on vastineensa 34 ja 38 kohdassa myöntänyt, että "kantajan hakemus on hylätty ainoastaan sen vuoksi, että hänen palkkaluokkansa oli korkeampi kuin se palkkaluokka, johon virka oli päätetty vahvistaa", vaikka avointa virkaa koskevan ilmoituksen mukaan riidanalainen virka oli tarkoitettu myös palkkaluokkaan A3 kuuluville virkamiehille.
- 34 Komissio vastaa, että oikeuskäytännön mukaan avointa virkaa koskevien hakemusten hylkäämispäätökset ovat riittävän perusteltuja, jos niissä otetaan huomioon "ne lailliset edellytykset, joita henkilöstösääntöjen mukaan on noudatettava, jotta menettely on lainmukainen" (asia T-25/90, Schönherr v. talous- ja sosiaalikomitea, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 30.1.1992, Kok. 1992, s. II-63, 21 kohta; asia T-52/90, Volger v. parlamentti, tuomio 12.2.1992, Kok. 1992, s. II-121, 36 kohta ja asia T-108/92, Caló v. komissio, tuomio 24.2.1994, Kok. H. 1994, s. II-213, 34 ja 35 kohta).
- 35 Komissio katsoo esittäneensä kyseisen viran täyttämismenettelyn eri vaiheet yksityiskohtaisesti ja ilmoittaa, että "on päätetty täyttää virka ura-alueella A5/A4 eli kantajan ura-aluetta alhaisemmalla tasolla" ja että "ei ole välttämätöntä, että yksikön päällikön viran haltijan olisi kuuluttava palkkaluokkaan A3, eikä sen perusteella pitäisi katsoa, että virka olisi välttämättä täytettävä tasolla A3, jos tämän yksikön erityinen etu ei sitä vaadi". Komissio korostaa lopuksi, että "toimielimellä

on laaja harkintavalta nimittäessään virkamiehiä, kunhan se ei käytä harkintavaltaansa selvästi väärin, noudattaa palkkaluokan ja viran vastaavuutta, ei käytä harkintavaltaansa muihin tarkoituksiin kuin niihin, joihin se on annettu, ja noudattaa avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa asetettuja edellytyksiä”.

- 36 Komissio katsoo näin ollen, että kantajalle on ilmoitettu seikkaperäisesti hänen hakemuksensa hylkäämiseen johtaneet syyt ja että hän on saanut riittävästi tietoa voidakseen arvioida, onko hänen hakemuksensa hylkääminen ollut perusteltu ja onko hänellä syytä nostaa kanne ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.
- 37 Komissio korostaa muutoin, että kantaja ei voi valittaa siitä, että päätöksen perusteluissa ei ole ilmoitettu niitä perusteita, joiden mukaan hakijoiden pätevyyttä ja kokemusta on arvioitu heidän ansioitaan verrattaessa, koska kantajan ansioita ei ole voitu hänen palkkaluokkansa vuoksi verrata muiden ansioihin, koska vertailuun otettiin vain sellaiset hakijat, jotka kuuluivat palkkaluokkaa A3 alempiin palkkaluokkiin.

Neljäs kanneperuste: henkilöstösääntöjen 27 ja 45 artiklan rikkominen

- 38 Kantaja väittää, että komissio ei ole noudattanut henkilöstösääntöjen 27 ja 45 artiklaa, koska se ei ole vertaillut hänen ansioitaan muiden hakijoiden ansioihin. Näin ollen se ei ole saanut aikaan kilpailua kaikkein kokeneimpien virkamiesten kesken, vaikka se oli kehottanut heitä jättämään hakemuksensa julkaisemalla avointa virkaa koskevan ilmoituksen.

- 39 Komissio vastaa, että esillä olevassa asiassa se ei ollut tutkinut kantajan ansioita, koska oli jo päätetty, että virka täytettäisiin kantajan palkkaluokkaa alhaisemmalla tasolla.

Viides kanneperuste: henkilöstösääntöjen 7 artiklan 1 kohdan ja liitteen I rikkominen

- 40 Kantaja väittää, että komissio on rikkonut henkilöstösääntöjen 7 artiklaa ja liitettä I päättäessään täyttää yksikön päällikön viran, joka vastaa liitteessä I tarkoitettua osastopäällikön virkaa. Liitteessä I edellytetään itse asiassa, että tämä virka on täytettävä palkkaluokassa A3 eikä palkkaluokassa A5 tai A4. Näin tehdessään komissio oli soveltaessaan 19.7.1988 tekemäänsä päätöstä erottanut viran siitä palkkaluokasta, johon se kuuluu, mikä oli ensimmäinen menettelyyn liittynyt lainvastaisuus.
- 41 Komissio vastaa, että vaikka osastopäällikön viran kaltainen tehtävä vastaa palkkaluokkaa A3, yksikön päällikön virka ei välttämättä vastaa osastopäällikön virkaa. Se korostaa, että 19.7.1988 tehdyn päätöksen liitteessä II, joka on hyväksytty henkilöstösääntöjen 5 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan nojalla, täsmennetään, että yksikön päällikön virka voi vastata joko osastopäällikön virkaa tai johtavan hallintovirkamiehen virkaa. Sen vuoksi osastopäällikön virka ei ole ainoa, jota yksikön päällikön virka voi vastata.
- 42 Komissio katsoo 19.7.1988 tekemänsä päätöksen olevan henkilöstösääntöjen mukainen, koska oikeuskäytännöstä käy ilmi, että vaikka toimielimillä on henkilöstösääntöjen 5 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan perusteella velvollisuus määrittellä jokaisen virkatyyppin tehtävät, toimielimen ei kuitenkaan sen perusteella tarvitse määrittellä eri virkatyyppisiä eri tavoin (yhdistetyt asiat 193/82—198/82, Rosani ym. v. neuvosto, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 28.9.1983, Kok. 1983, s. 2841). Komissio päättelee tämän perusteella, että yksikön päällikön tehtäviä voivat hoitaa kahden eri tyyppisen viran haltijat.

Kuudes kanneperuste: komission 19.7.1988 tekemän päätöksen lainvastaisuus

- 43 Kantaja väittää, että myös 19.7.1988 tehty päätös on lainvastainen siltä osin kuin sen mukaan taso, jolla virka täytetään, vahvistetaan vasta sen jälkeen, kun avointa virkaa koskeva ilmoitus on julkaistu ja sen jälkeen, kun CCN on tutkinut hakijoiden pätevyyden. Tämän menettelyn perusteella on mahdollista tutustua hakijoita koskeviin henkilöstökansioihin ja määritellä sen jälkeen lainvastaisesti viran palkkaluokka jo ennakolta valitun hakijan tasolle.
- 44 Kantaja katsoo, että tämä päätös rikkoo henkilöstösääntöjen 7, 27 ja 45 artiklaa sekä liitettä I, jonka mukaan jokaisen ura-alueen virkatyyppien on vastattava toisiaan.
- 45 Komissio vastaa, että käytännössä CCN:n harkinta koski ensin tasoa, jolla virka voitaisiin täyttää, ja vasta sen jälkeen hakijoiden pätevyyttä ja soveltuvuutta. Näin tehdessään CCN ei toiminut vastoin 19.7.1988 tehdyn päätöksen 3.2 kohtaa, jonka perusteella ei voida päätellä, että CCN:n olisi pitänyt ensin tutkia hakijoiden pätevyys ja soveltuvuus ja vasta sen jälkeen täytettävän viran taso. Päätöksen 3.2 kohdassa täsmennetään ainoastaan, että CCN:n pitäisi antaa lausunto näistä kahdesta seikasta.
- 46 Komission mukaan CCN:n lausunnon perusteella 18.3.1993 pidetyssä kokouksessa kehitysyhteistyöstä vastaavan pääosaston apulaisjohtajan kuulemisen jälkeen joka tapauksessa ”tutkittiin ensin taso, jolla virka olisi täytettävä ... ja päädyttiin siihen, että se olisi täytettävä tasolla A5—4”. Lausunnonsta käy samoin ilmi, että ”ottaen huomioon tämän kannanoton” komitea on tutkinut kahden palkkaluokkaan A5 kuuluvan virkamiehen hakemukset.

- 47 Komissio korostaa, että täytettävän viran tasoa koskeva päätös tehtiin ennen hakemusten tutkimista, kuten oikeuskäytännön mukaan vaaditaan, koska AIPN:n on vahvistettava yksikön päällikön viran taso viran tärkeyden perusteella riippumatta hakijan tai hakijoiden pätevyydestä (asia T-82/91, Latham v. komissio, tuomio 9.2.1994, Kok. s. II-61, 46 kohta). Komissio katsoo, että tätä vaatimusta ei olisi noudatettu, jos AIPN olisi ensin tutustunut kantajan pätevyyteen ja kokemukseen ja sen jälkeen, valittuaan hänet, sovittanut sen perusteella täytettävän viran tason kantajan palkkaluokan mukaiseksi.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 48 Aluksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa, että yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan AIPN:n on henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 45 artiklan 1 kohdan mukaan vertailtava hakijoiden ansioita avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa asettamiensa oikeudellisesti sitovien edellytysten perusteella (ks. erityisesti asia 188/73, Grassi v. neuvosto, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 30.10.1974, Kok. 1974, s. 1099, 26 kohta ja asia C-343/87, Culin v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 7.2.1990, Kok. 1990, s. I-225, 19 kohta).
- 49 Esillä olevassa asiassa erityisesti CCN:n lausunnosta ja kantajan valitukseen annetusta vastauksesta käy ilmi, että kantajan hakemus on hylätty sillä perusteella, että kyseinen virka on päätetty täyttää tasolla, joka on kantajan palkkaluokkaa alhaisempi.
- 50 Tätä edellytystä ei kuitenkaan ollut avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa, koska sen mukaan, kun sitä tarkastellaan erikseen, oli mahdollista, että kyseinen virka voitaisiin täyttää joko palkkaluokassa A3, palkkaluokassa A4 tai palkkaluokassa A5.

- 51 Näin ollen AIPN ei ole noudattanut avointa virkaa koskevaa ilmoitusta, koska se on vahvistanut avoinna olevan viran tason palkkaluokkaan A5 tai A4 ja jättänyt näin ollen palkkaluokkaan A3 kuuluvien virkamiesten hakemukset huomiotta ja koska se edellytti näin ollen hakijoilta, että he eivät kuuluneet palkkaluokkaan A3, mitä ei ollut mainittu avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa. Näin menetellessään AIPN ei verrannut kantajan ansioita henkilöstösääntöjen 45 artiklan mukaisesti, minkä myös komissio on myöntänyt.
- 52 Päätöstään komissio puolustaa 19.7.1988 tekemällään päätöksellä, jonka 3.1 kohdassa todetaan yhtäältä, että ”yksiköiden päälliköiden virat julistetaan avoimiksi tasoilla A3, A4 ja A5” ja 3.2 kohdassa todetaan toisaalta, että ”yksiköiden päälliköiden virat täytetään tasoilla A3, A4 tai A5”. Tämän päätöksen mukaan virat voidaan näin ollen julistaa avoimiksi samanaikaisesti tasoilla A3, A4 ja A5, vaikka ne voidaan täyttää ainoastaan yhdessä näistä palkkaluokista.
- 53 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo kantajan väitteen vastaisesti, että mikään ei estä sitä, että yksiköiden päälliköiden virat täytetään palkkatasolla A3, A4 tai A5 kyseisen yksikön tehtävien tärkeyden mukaisesti. Henkilöstösääntöjen 7 artiklassa ja sen liitteessä I ei itse asiassa vaadita, että yksiköiden päälliköiden virat välttämättä vahvistettaisiin palkkatasolle A3. Kuten komissio on huomauttanut, viran ja palkkaluokan vastaavuuden vaatimus ei edellytä sitä, että toimielinten olisi määriteltävä kuhunkin virkalajiin liittyvät tehtävät samalla tavoin (edellä mainittu tuomio asiassa Rosani ym. v. neuvosto). Komissio on siis oikeutetusti päätellyt siitä, että yksiköiden päällikön tehtäviä voivat hoitaa eri tyyppisten virkojen haltijat eli kyseisessä tapauksessa johtava hallintovirkamies ja osastopäällikkö.
- 54 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo sitä vastoin, että ”virkojen A3, A4 ja A5 avoimiksi julistaminen” 19.7.1988 tehdyn päätöksen 3.1 kohdassa määrättyllä tavalla edellyttää, että taso, jolla virka täytetään, määritellään 19.7.1988 tehdyn

päätöksen 3.2 kohdan mukaisesti sen jälkeen, kun hakemukset on jätetty. Tämän säännöksen mukaan ”kuultuaan toimivaltaisen pääosaston johtajaa nimitysasioiden neuvoa-antava komitea antaa lausunnon

— hakijoiden pätevyydestä ja soveltuvuudesta hoitamaan yksikön päällikön tehtäviä;

— tasosta, jolla virka voidaan täyttää, ottaen huomioon yksikön tehtävien ja/tai laajuuden erityinen tärkeys”.

55 On kuitenkin todettava, että näiden luetelmakohtien järjestys antaa erityisesti AIPN:ää velvoittavien menettelytapasäännösten perusteella sen käsityksen, että CCN antaa ensin lausunnon hakijoiden pätevyydestä ja soveltuvuudesta hoitamaan yksikön päällikön tehtävää ja vasta sen jälkeen päätetään taso, jolla virka voidaan yksikön erityisen tärkeyden mukaan täyttää.

56 Komissio ei voi väittää kahden luetelmakohtien keskinäisen järjestyksen olevan merkityksetön, varsinkaan kun CCN:n lausunnosta käy ilmi, että saatuaan selville jätettyjen hakemusten lukumäärän CCN tutustui ensin ”kaikkien hakijoiden hakemuksiin ja heitä koskeviin henkilöstökansioihin” ja määritteli vasta sen jälkeen tason, jolla virka on täytettävä (ks. edellä 3 kohta).

57 Esillä olevassa asiassa CCN on näin ollen vahvistanut täytettävän viran tason sen jälkeen, kun se on tutustunut hakijoiden hakemuksiin ja heitä koskeviin henkilöstökansioihin.

- 58 On kuitenkin todettava, että komissio on itse korostanut oikeuskäytännön vaativan, että viran täyttämistä tietyllä tasolla koskeva päätös on tehtävä ennen hakemuksiin tutustumista, koska AIPN:n on vahvistettava viran taso sen tärkeyden perusteella riippumatta hakijan tai hakijoiden pätevyydestä (edellä mainitussa asiassa Latham v. komissio annettu tuomio, 46 kohta).
- 59 Menetellessään tällä tavoin komissio on rikkonut täytettävän viran tasoa koskevan päätöksen objektiivisuuden vaatimusta, koska CCN:llä ja AIPN:llä oli tiedossaan hakijoiden henkilöllisyys ja heitä koskevat asiakirjat sillä hetkellä, kun ne päättivät täytettävän viran tasosta ja koska näissä olosuhteissa oli mahdollista, että tarvittava objektiivisuus puuttui päätöksen tekemiseksi pelkästään toimielimen edun nimissä.
- 60 Näin ollen 19.7.1988 tehty päätös on lainvastainen siltä osin kuin siinä sallitaan täytettävän viran tason vahvistaminen sillä hetkellä, kun CCN:llä ja AIPN:llä on jo hallussaan hakijoiden henkilötiedot ja heitä koskevat henkilöstökansiot.
- 61 Vastustaakseen tätä johtopäätöstä komissio ei voi viitata siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on asiassa Volger vastaan parlamentti (mainittu edellä 20 kohdassa) antamassaan tuomiossa katsonut, että toimielimen sisäisen avointa virkaa koskevan ilmoituksen julkaiseminen samanaikaisesti toimielinten välisiä henkilöstösiirtoja koskevan ilmoituksen kanssa ei ole henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdassa määriteltyjen etusijasääntöjen vastaista. Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella ei ollut asiassa Volger vastaan parlamentti mitään syytä epäillä sitä, että toimielinten välisiä siirtoja koskevat hakemukset olisi tutkittu, ennen kuin osoittautui, että kyseistä virkaa ei voitu täyttää sisäisenä menettelynä, kun taas ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella on esillä olevassa asiassa todisteita siitä, että CCN on tutustunut hakijoiden hakemuksiin ja heitä koskeviin henkilöstökansioihin ennen kuin se on vahvistanut täytettävän viran tason.
- 62 Komissio ei voi vedota myöskään 19.7.1988 tehdyn päätöksen johdanto-osassa mainittuun joutuisuuden vaatimukseen puolustaakseen kyseisessä päätöksessä

vahvistetun keskijohdon virkojen täyttämistä koskevan menettelyn laillisuutta. Vaikka viran tason vahvistaminen avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa hidastaisikin menettelyä, koska silloin vaaditaan CCN:n kokous ja komission päätös ennen avointa virkaa koskevan ilmoituksen julkaisemista, joutuisuuden vaatimus ei oikeuta vaarantamaan korvaamattoman tärkeätä objektiivisuutta ja komission täytettävän viran tasoa koskevan päätöksen välttämätöntä riippumattomuutta.

63 Koska riidanalainen päätös on näin ollen tehty lainvastaisen menettelyn perusteella, se on katsottava lainvastaiseksi.

64 Kaiken edellä esitetyn perusteella riidanalainen päätös on tehty noudattamatta avointa virkaa koskevaa ilmoitusta ja lainvastaisen menettelyn perusteella.

65 Kanne on siis hyväksyttävä tarvitsematta tutkia ensimmäistä kanneperustetta.

Oikeudenkäyntikulut

66 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on hävinnyt asian ja kantaja on vaatinut oikeudenkäyntikulujen korvaamista, komissio on veloitettava vastaamaan kaikista oikeudenkäyntikuluista.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

- 1) Komission 3.5.1993 tekemä päätös, jolla on hylätty kantajan hakemus *Terveys — aidsin vastainen kampanja* -nimisen yksikön päällikön virkaan, sekä siihen liittyvät päätökset, joilla tämän viran taso on vahvistettu palkkaluokkaan A5/A4 sekä sen jälkeen tehty päätös, jolla *Dellicour* on nimitetty tähän virkaan, kumotaan.
- 2) Komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Lenaerts

Schintgen

Lindh

Julistettiin Luxemburgissa 17 päivänä toukokuuta 1995.

Kirjaaja

Presidentti

H. Jung

K. Lenaerts